

Mám já zahrádko,
v ní sem květinke sázel,
jedno sem si zamiloval,
dröhý sem věházel.

Měl sem frajírek,
jako v zahrádce kvítí;
jedno sem si zamilaval,
drohéch sem zanechal.

456. a)

Ze St. Hrozenkova.

Mirně.

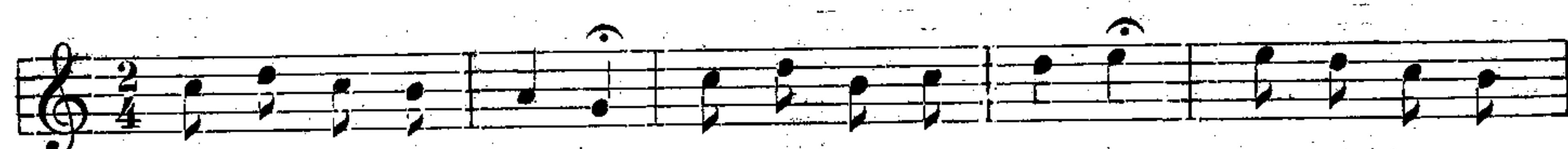

Ver mi, dzjévča, ver mi, budzém šo - haj ver - ný, budzém ci

ver - něj - ší, lež boł ten pr - vej - ší.

456. b)

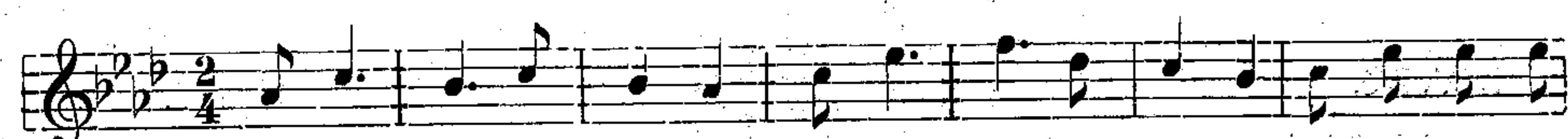
Ver mi, dzjévča, ver mi, budzém šohaj verný, budzém ci ver-

něj - ší, lež boł ten pr - vej - ší.

457.

Z Líšně.

Synko, synko, synko, máš tenkó ko - šilko; kdo ti jo ve-

pe - re, kdo ti jo ve - pe - re, dež ne - máš ma - měnko.

Synko, synko, synko,
máš tenkó košilko;
[: kdo ti jo vepere, :]
dež nemáš maměnko?

Dež nemám maměnko,
mám aspoň mó milo;
[: a ta mně vepere :]
tenkó košulenko.

Dež mně jo vepere,
take mně jo zválí.
[: Bože! to je děvče, :]
každé mně jo chválí!